

MANIFEST

1-Ribera en Bici AVUI, 25 DE NOVEMBRE DIA INTERNACIONAL PER L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES, estem ací, a la plaça Major, una representació de la ciutadania d'Alzira. Som el Col·lectiu 8-M, format per les agrupacions següents: Fundació Cepaim, Grup Dones EncuentraTe, Grup la Ribera d'Amnistia Internacional, Grup de Debat per la Igualtat d'Alzira, Col·lectiu Unió per les Pensions d'Alzira i Ribera en Bici-Ecologistes en Acció.

Les dones som la meitat de la població mundial i tenim els mateixos drets que els homes. Tenim dret a no patir discriminació ni violència pel fet d'haver nascut dones. Tenim dret a no ser maltractades ni assassinades, a no viure amb la por constant a ser agredides sexualment amb impunitat. **2- Unió Pensions** Nosaltres alcem les nostres veus per a no ser discriminades en el treball ni en l'accés als recursos econòmics i de producció que produeixen la desigualtat econòmica i , per tant, violència estructural i institucional. Nosaltres volem vestir-nos com vulguem, estudiar el que vulguem, decidir sobre el nostre cos, la nostra sexualitat i la nostra reproducció sense coacció ni pressions. Tenim dret a expressar-nos lliurement, a parlar alt i reclamar els nostres drets sense por!

És cert que existeixen lleis internacionals que volen assegurar la igualtat entre homes i dones. Tanmateix, tot i aquestes lleis, en tot el món la violència contra les dones és una de les violacions de drets humans més habitual. I aquesta violència s'exerceix només pel motiu que som dones.

3-Grup Debat Si parlem de xifres oficials de víctimes a l'Estat espanyol, en 2022 han estat assassinades 38 dones; 1.117 des de 2003 (que es comptabilitzen els femicidis). La xifra de menors orfes i òrfenes ha ascendit a 26 en 2022, i 365 des de 2013; i de menors assassinats i assassinades per violència masclista a 2 en 2022, i 48 des de 2013. L'Estat espanyol és el primer a comptabilitzar TOTS els femicidis, ja s'ha corregit el dèficit estadístic oficial de les dones assassinades per homes que no eren parelles o exparelles i ara ja es comptabilitzen totes les víctimes de la violència masclista, independentment de la seua relació amb l'agressor.

Es tracta d'una realitat que segueix sense denunciar-se , només el 8% de dones ho fan.

4- EncuentraTe. Els seus motius per a no presentar la denúncia continuen sent: la por al fet que no les creguen, l'estigma, la falta d'informació o la por a l'agressor (que en el 70% dels casos sol ser un home conegut).

Demaneu canvis en les legislacions, que es lluite contra els estereotips i que es promoguen actituds que garantisquen que el mutu consentiment és essencial en les relacions sexuals. Que no haja cap dubte que el sexe sense consentiment és violació. Encara que s'estan fent passos rellevants per part de l'Estat per a abordar la violència sexual a Espanya, el 48% de les dones seguim sense comptar amb assistència integral en cas de patir algun tipus d'agressió sexual. **5- Fundació Cepaim** Falten centres als quals dirigir-nos per a sol·licitar ajuda, i en els quals se'ns pugui donar atenció mèdica, psicològica i assessorament legal si volguérem presentar una denúncia. No n'hi ha prou amb la legislació ja que persisteixen múltiples obstacles per a la protecció i identificació de les víctimes. Fan falta recursos humans i materials per a posar en pràctica i avaluar –amb la participació de víctimes, familiars i expertes en gènere– les mesures legals, el funcionament dels jutjats especialitzats en violència masclista, l'aplicació dels mecanismes de protecció. Cal formació a tots els nivells per a prevenir el maltractament institucional de les víctimes en àmbits policials i judicials. **6- Amnistia Int.** I també cal prevenció i educació afectivosexual als centres educatius, i conscienciació social, un objectiu fonamental en el qual els mitjans de comunicació podrien jugar un paper clau. Durant molts anys, hem viscut en una societat que consentia, que acceptava el maltractament com alguna cosa quotidiana, que veia la violència sexual com alguna cosa habitual, que permetia que els abusos i les agressions a les dones quedaren impunes. Tot això hauria de ser part del passat, però encara avui, en ple segle XXI, vivim amb això. I no ens oblidem de les dones afganeses ni de les iranianes ni de totes aquelles que sofreixen la doble victimització en temps de guerra i de refugi per emergència climàtica!

No hem de consentir que això continue ocorrent. És un problema de la societat en el seu conjunt!

